

Nr 268.

Godkänd av första kammaren den 3 juni 1922.

Godkänd av andra kammaren den 3 juni 1922.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om rätt för sparbank att bilda säkerhetsfond.

(Bankoutskottets utlåtande nr 64.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 28 april 1922 dagtecknad proposition nr 252 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om rätt för sparbank att bilda säkerhetsfond.

Såsom av propositionen framgår, äger det föreliggande lagförslaget samband med det beslut, som av riksdagen nyligen fattats angående beredande av garantifond åt ett aktiebolag, avsett att lämna stöd åt inhemska kreditanstalter, och har närmast till ändamål att meddela de särskilda föreskrifter, som erfordras för att jämväl sparbanker må kunna erhålla stöd från ifrågavarande bolag. Den förordade lagstiftningen har, såsom departementschefen framhållit, föranletts av de nu rådande exceptionella förhållandena och är därför avsedd att endast erhålla provisorisk karaktär.

Vid granskning av Eders Kungl. Maj:ts förslag har riksdagen icke funnit anledning till annan erinran mot detsamma än att, då, enligt vad riksdagen i annan skrivelse meddelat, Eders Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ny lagstiftning angående sparbanker icke av riksdagen bifallits, de i nu förevarande förslag intagna bestämmelserna angående förutsättningarna för återbetalning av säkerhetsfond icke kunnat oförändrat bibehållas utan att föregripa en blivande sparbankslagstiftning.

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 14 saml. Nr 268—269.

I avseende härå har riksdagen ansett sig böra bibehålla principen med en viss relation mellan fonder och inlåning såsom förutsättning för återbetalning. Vidkommande frågan, huru hög relation som bör fordras torde ett krav på en relation av två procent näppeligen kunna anses vara för strängt. Tillika torde sådana bestämmelser böra meddelas, att tecknare av säkerhetsfond bliva å ena sidan underkastade de strängare villkor, som i en framtida lagstiftning kunna komma att föreskrivas för återbetalning av säkerhetsfond, och å andra sidan berättigade att tillgodonjuta den lindring i dessa villkor, som tilläventyrs kan bliva stadgad. Riksdagen har därför beslutit att ifrågavarande paragraf skall erhålla den lydelse, som här nedan angives.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen antagit Eders Kungl. Maj:ts här ifrågavarande förslag till lag om rätt för sparbank att bilda säkerhetsfond; dock att 3 § i förslaget skall erhålla följande ändrade lydelse:

»Säkerhetsfond ävensom, där det vid fondens bildande utfästs, ränta efter högst sex för hundra om året, skall till bidragstecknarna eller deras rättsinnehavare återbetalas, så snart sparbankens återstående fonder uppgå till två procent av insättarnas behållning enligt senaste bokslut. Varder i lag, som framdeles kan bliva gällande, eller i den ordning sådan lag kan stadga bestämt, att visst förhållande skall förefinnas emellan sparbanks fonder och dess inlåning, skall säkerhetsfond återbetalas, i den mån det kan ske utan rubbning av sålunda föreskrivet förhållande. Ej må återbetalning ske under andra villkor än nu sagda äro».

Stockholm den 3 juni 1922.

Med undersätlig vördnad.